

Jó munkával gyarapíthatjuk további fejlődésünk forrásait

Kádár János látogatása új budapesti létesítményeknél

Igencsak dús programot állítottak össze a főváros vezetői a csütörtöki napra, amikor arról értesültek, hogy Kádár János, a Központi Bizottság első titkára meg kíván nézni néhány új vagy épülő budapesti létesítményt, és közelebbről is szeretné megismerni azoknak az alapvető feltételeknek az alakulását, amelyek ma a budapestiek életkörülményeit meghatározzák.

Jól tudott, hogy a fővárosra — az ország életében, fejlődésében betöltött szerepe miatt — mindig megkülönböztetett figyelmet fordított a párt és a kormány. A párt vezető testületei folyamatosan figyelemmel kísérik Budapest terveit, fejlesztését, az itteni munka- és életviszonyokat. A Politikai Bizottság tagjai pedig — rendszeres időközönként — közvetlenül is tájékozódnak a fővárosi lakosság helyzetéről, az eredményekről és a gondokról, hogy a további politikai döntések meghozatalakor a budapesti tapasztalatokat is figyelembe vehessék. Most — két ötéves terv fordulóján — csakúgy, mint korábban többször — Kádár János közvetlen budapesti tapasztalatszerzést iktatott munkaprogramjába.

A Központi Bizottság első titkára a fővárosi tanács épületében kezdte a napját. Itt már várta Maróthy László, a Politikai Bizottság tagja, a budapesti pártbizottság első titkára, Molnár Endre, a pártbizottság titkára, Szépvölgyi Zoltán, a fővárosi tanács elnöke, továbbá a tanács elnökhelyettesei: Kelemen Lajos, Békési László, Csehek Ferencné, Farkasinszky Lajos, Stadinger István és a tanács pártbizottságának a titkára, Bornemissza Sándor.

Szépvölgyi Zoltán nagy szeretettel köszöntötte Kádár elvtársat, hangsúlyozva, hogy az új középtávú terv kezdetén, amikor újabb nagy feladatok előtt áll mindenki, akinek a lakosság ellátása, életkörülményeinek további javítása a hivatásához tartozik, fontos esemény a Központi Bizottság első titkárának látogatása.

A tanács elnöke részletesen szőtt arról a dinamikus fejlődésről, amit az ötödik ötéves terv végrehajtása révén Budapest elért. Ha csak egyetlen szám szerepelt volna Szépvölgyi Zoltán tájékoztatójában — nevezetesen az, hogy az ötödik ötéves terv idején 90 százalékkal többet fordítottak a budapestiek életkörülményeinek a javítására, mint az előző öt évben —, már az is jól érzékelte volna a változásokat. Hiszen az eredmények a lakosság százszereit érintették közvetlenül. De a további adatok még egyértelműbben tükrözték, hogy Budapest előző öt esztendeje a változások, a rohamos fejlődés kora volt. Nyolcvanhatezer lakás épült, és így — a cserékkel együtt — majdnem négyszázezer ember került jobb életfeltételek közé. Az sem közömbös, hogy az új lakáshoz jutottak 76 százaléka közvetlenül a termelésben dolgozik, illetve — más megközelítésben — 55 százaléka fiatal házaspár. A 45 ezer lakás felújítása is páratlan eredmény a fővárosban, és biztató, hogy éppen a VI. ötéves terv idején kívánja a főváros tovább növelni a felújítások arányát.

Ebben az öt esztendőben sikerült először elérnünk, hogy Budapest vízellátása zavartalan legyen, ami ma világviszonylatban is figyelemre méltó teljesítmény. Ehhez 300 ezer köbméterrel kellett növelni az ivóvíztermelést — mondotta sok más tény mellett a tanácselnök.

A bölcsődei és óvodai férőhelyek gyarapodása ugyancsak nagy lépést jelentett az életkörülmények javulásában, hiszen ma már a bölcsődés

korúak 32, az óvodások 87—88 százaléka veheti igénybe ezeket a gyermekintézményeket. S a jövő: a gondok ellenére, néhány éven belül minden igényt ki tudnak elégíteni.

— Minden, ami egy ilyen világvárosra jellemző, az Budapesten látható! Nem kell szégyenkeznünk semmiért, még akkor sem, ha többet, még jobbat szeretnénk — jegyezte meg Kádár elvtárs. — A budapesti lakosság érzékeli, mi változott öt év alatt, és ezért elismerés illeti a főváros választott párt- és tanácsi testületeit, a város vezetőit. Nézzük meg, mit takarnak a számok, induljunk, sok járnivalónk van még a mai napon — javasolta Kádár elvtárs.

A Városházáról a Deák térre mentek, hogy metróról utazzanak a Sugár üzletközpontba. A metró Deák téri megállójánál, a lüktető forgalom közepette Daczó József, a BKV vezérigazgatója várta Kádár Jánost. Az emberek csupán néhány pillanatra nyitottak utat a mozgólépcsőnél Kádár elvtársnak, sokan észre sem vették, hogy a párt első titkára megy a metróhoz; de akik felfigyeltek, tapsolni kezdték, köszöntötték a párt- és állami vezetőket.

A metrón, utazás közben, Kádár elvtárs régi ismerősként hallgatta Daczó Józsefet, aki nemcsak arról beszélt, hogy öt év alatt 1100 busszal, 136 trolival, 202 villamossal, 48 HÉV- és 90 metrókocsival gyarapodott Budapest, elkészült — a Deák tértől Kispesztig — egy új metróvonal, hanem arról is, hogy a közlekedés másképp is javult. Tíz olyan alul-, illetve felüljáró-rendszer épült, mint az Alkotás utcai csomópont, a csepeli átjáró, a Fogarasi úti felüljáró, 20 gyalogos-aluljárót adtak át, és jelenleg is épül több csomópont, mint például a Flórián tér, a Marx tér vagy az M 3-as bevezető szakasza.

— A legdrágább a metró. Egyetlen kilométerre egymilliárd 700 millió forint, de ez éri meg a legjobban — jegyezte meg Kelemen Lajos, a fővárosi tanács elnökhelyettese.

— Persze, megéri, ha van miből építeni, nem? Vagyis a források legyenek meg hozzá — felelte Kádár elvtárs, és bár a nap folyamán mindvégig azokról a nagyszerű létesítményekről és teljesítményekről esett

szó, amelyek öt év alatt javították életkörülményeinket, a párt első titkára többször is meg-megjegyezte, hogy mindez az emberek munkájából fakad, ezért kell jól dolgoznunk, s akkor az alapvető életfeltételek a következő években is javulhatnak.

A Sugár üzletközpont szokásos napi életét élte, a vásárlók jöttek, mentek, nézelődtek, amikor Kádár János néhány fővárosi vezető társaságában belépett a 30 ezer négyzetméter alapterületű, alig néhány hónapja átadott, nemzetközileg is magas színvonalú áruházba. Itt Erdős András, az áruházi egyesülés elnöke fogadta és kísérté a látogatókat.

— Ezer ember dolgozik itt, korszerű feltételek között. Naponta 80—100 ezer embert kell kiszolgálnunk — mondta Erdős András. — Hatszázelezenemillió forintba került a létesítmény. Ez az üzletközpont azért vonzó a budapestieknek, mert 18 autóbussz-, villamosvonalon, illetve metróról és HÉV-vél is megközelíthető. Külön erénye a nyolcszáz férőhelyes parkoló, újdonság, hogy a föld alatt szállítjuk be az árut.

— Milyen az ellátás és a választék? — érdeklődött Kádár János.

— Ami az élelmiszereket illeti, nem lehet panasz senkinek, tessék körülnézni. Hasonlót mondhatok a ruházati és az iparcikellátásról is.

Valóban pompás a Sugár, akkora és olyan, amilyen nincs is több pillanatnyilag az országban; pedig öt év alatt a fővárosi kereskedelem más áruházakkal — Skála, kőbányai bevásárló centrum, a Déli pályaudvari ABC és több más élelmiszer-áruház — összesen 120 ezer négyzetméternyi eladótérrel gyarapodott.

A Sugár bevásárlóközpont több üzletében is elidőzött Kádár elvtárs, és érdeklődött, mit keresnek, hogy vannak megelégedve a vásárlók. Ezt kérdezte a gyermekcipőosztályon is, ahol a négyéves Faragó Richárd lábára próbálta édesanyja a cipőt. „Itt, azt hiszem, megtaláltam, amit venni akartam” — mondta a mama.

— Jó itt az ellátás, éppúgy, mint vidéken, és amikor az életszínvonal eredményeinek megőrzéséről beszélünk, erre is gondolunk — nézett körül Kádár elvtárs, és elégedetten nyugtázhatta, hogy bőséges a választék.

Az épülő erzsébeti városközpontban sokan siettek az utcára, hogy köszöntsék a vendéget.

BALOGH P. LÁSZLÓ FELVÉTELEI

Szépvölgyi Zoltán ismerteti a főváros öt éves eredményeit.

Az épülő új budapesti sportszarnok volt a következő állomás. Itt Szabó Sándor, az építkezés vezetője, Budaházi Antal párttitkár és V. A. Matisev, az építkezésben részt vevő szovjet vállalatok megbízottja fogadta Kádár Jánost. A sportszarnokkal — ahogy Kádár elvtárs fogalmazta — a fővárosi sportszerető közönség régi vágya teljesül.

— Emlékszem, a sportszarnok felépítéséről már a harmincas években szó volt, aztán a felszabadulás után is, de mindig elmaradt, nem volt rá erő. Most elkészül, bár nem olcsó — mondta a Központi Bizottság első titkára. A tíz hektáron épülő, a közeli és ugyancsak befejezéséhez közelítő 600 személyes szállodához, valamint a Népstadion már kész létesítményeihez kapcsolódó, 102 méter átmérőjű, kör alakú, ötszintes kiszolgáló épülettel körbevett sportszarnok 1 milliárd 700 millió forintba kerül. 17 sportág — köztük a „jegesek” — otthona lesz, és alkalmas hangversenyekre és politikai tömegrendezvényekre is. A budapestiek még az idén birtokba vehetik.

Éppúgy, mint a patinás munkáskerület, Pesterzsébet új városközpontjában a most épülő, 24 és 16 tantermes általános iskolákat, a szolgáltatóházat, és az újabb és újabb lakásokat. Ezeket szintén megtekintette Kádár János. Ide 1974-ben érkeztek az első lakók, ma már 20 ezren laknak itt, s még ebben az ötéves tervben további 13 ezer ember költözik ide.

— Az óvodák, iskolák, üzletek a lakásokkal egy időben épülnek — mondta el az egyre szebb arcát mutató régi munkáskerület központjából Gyulai Gusztáv tanácselnök, majd felkísérte Kádár elvtársat Boskovitz Imréékhez. A fiatal Boskovitz Imre a Kontakta dolgozója, meghatottan fogadta a vendéget, aki fehérasztal mellett, rövid beszélgetés közben mondta el, milyen emlékei vannak erről a környékről.

— Csupa apró, alacsony épület volt itt valamikor, ez volt a város egyik legszegényebb negyede...

— Ezért kellett itt szociális okokból szanálni — tette hozzá a tanácselnök. — Zömében ma is munkások laknak itt, persze már jó körülmények között.

Aki az erzsébeti szemle idején ott-hon volt, gyorsan hírt vette, hogy ki jött ide hozzájuk és miért. Az ablakokból, az utcáról szeretettel köszöntötték Kádár elvtársat, jó egészséget kívánva neki. Ami — az emberek jól tudják — mindannyiunk nagy kincse.

Ezért hallgatta Kádár elvtárs oly nagy figyelemmel a Jahn Ferencről elnevezett új dél-pesti kórház főigazgatóját, dr. Radinszky Józsefet, aki a 2600 helyiségből álló, decem-

ber óta működő, 800 ágyas — és négyszáz ágygal már tovább épülő — új kórház orvosainak, ápolóinak a szemléletét így ecsetelte:

— A mi munkánk szolgálat, ezért valamennyiünkben azt igyekszünk tudatosítani, hogy az itt dolgozók ne betegek, hanem emberekre gondoljanak.

És miután Kádár János megtekintette a sebészeti, a belgyógyászati — sőt még a kevésbé súlyos betegek egyik kórtermét és a gyermekgyógyászati is —, így összegezte véleményét:

— Ez a kórház minden budapestinek fontos. Sok évtizedes tervezgetés után valósult meg, nagyon nagy szükség volt már rá. Engem megkapott az, ahogy az igazgató elvtárs fogalmazott. Mert gyakran úgy vagyunk, hogy az intézmény- és eszközrendszerünk már megvan, de az emberi hozzáállás, a hang hiányzik. És ez a gyógyításban különösen fontos, hiszen az orvos nagy szerepet játszik a társadalom, az emberek életében. Az emberek hisznek neki, és amikor találkoznak vele, lelkiileg kiszolgáltatottak. Nem mindegy tehát, hogy az orvos mit, hogyan mond az embereknek, a betegeknek.

Miután az új dél-pesti egészségügyi komplexum több részlegével közelről is megismerkedett Kádár elvtárs, útja visszavezetett a fővárosi tanács épületébe, ahol a tanács vezetői a főváros további terveiről számoltak be, így — a többi között — a tervezőasztalon már kialakult új káposztásmegyeri lakótelepről, ahol 25 ezer lakást építenek majd fel, szanálni semmit nem kell, s ahová a nyolcvanas évek végén a metró is kivezetik.

— Ez lesz az ország legnagyobb lakótelepe — hozta a kis tanácskozóterembe a közeli jövőt Gáspár Tibor, Budapest főépítésze. Szárnyalt a képzelet. Kádár elvtárs egy megjegyzése azonban az élet napi dolgainak fontosságára is felhívta a főváros vezetőinek figyelmét:

— Szépek a tervek, Budapest meg is fogja valósítani, de a főváros vezetőinek azért nemcsak a nagy dolgokkal, hanem az apróbbakkal is többet kell törődniük, például a város tisztaságával, meg azzal, hogy ne egyszerre kezdjenek mindenütt építkezni és útvonalakat elterelni, mert az emberek nem járhatnak térképkel a kezükben, hogy időben munkába érjenek...

Kádár elvtárs kedvesen korholó, a fővárosiak napi gondjait is megfogalmazó megjegyzéséből mindenki értett. Sok történt az elmúlt években Budapestért, de van tennivaló is. És a párt első titkárának budapesti szemléltja sok egyéb mellett erre is felhívta a figyelmet.

Szabó László

Az új sportszarnok építési között.

A Jahn Ferenc Kórház gyermekosztályán.

Ilyen lesz az M 3-as autópálya Hungária körüli csomópontja.